

Tuomiolauselman

- 1) Liikenteen biopolttoaineiden ja muiden uusiutuviin polttoaineiden käytön edistämisestä 8.5.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/30/EY 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa olevaa bioetanolin määritelmää on tulkittava siten, että se kattaa pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen tuotteen, jota tuotetaan erityisesti biomassasta ja joka sisältää enemmän kuin 98,5 prosenttia alkoholia, kun sitä myydään liikenteessä käytettäväksi biopolttoaineeksi.
- 2) Unionin oikeutta on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen tuotteeseen, joka sisältää enemmän kuin 98,5 prosenttia etyylialkoholia ja jota ei ole denaturoitu nimenomaisesti säädettyssä denaturointimenettelyssä, on sovellettava alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19.10.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/83/ETY 19 artiklan 1 kohdassa säädettyä valmisteveroa, vaikka tuote on tuotettu biomassasta sellaisen teknologian avulla, joka poikkeaa maatalousperäisen etyylialkoholin tuotannossa käytettävästä teknologiasta, sisältää aineita, joiden vuoksi se ei sovellu ihmisravinnoksi, täyttää polttoaineena käytettävää bioetanolia koskevan eurooppalaisen esistandardin pr EN 15376 vaatimukset ja vastaa mahdollisesti direktiivin 2003/30 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa olevaa bioetanolin määritelmää.

(¹) EUVL C 346, 18.12.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 21.12.2011 (Tribunale di Firenzen (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rikosoikeudenkäynti X:ää vastaan

(Asia C-507/10) (¹)

(Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Puitepäätös 2001/220/YOS — Uhrin asema rikosoikeudenkäynnissä — Haavoittuvien henkilöiden suojelu — Alaikäisen kuuleminen todistajana — Pääkäsitteystä erillinen menettely, jossa todistelu otetaan vastaan etukäteen — Virallinen syyttäjä kieltäytyy esittämästä tuomarille pyyntöä kuulemisen toimittamiseksi)

(2012/C 49/20)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Firenze

Rikosoikeudenkäynnin vastaaja pääasiassa

X

Muu osapuoli: Y

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunale di Firenze — Uhrin asemasta rikosoikeudenkäyntimenettelyissä 15.3.2001 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2001/220/YOS (EYVL L 82, s. 1) 2, 3 ja 8 artiklan tulkinta — Alaikäisen kuuleminen todistajana — Seksuaalisen hyväksikäytön uhriksi joutuneen alaikäisen kuuleminen — Suojakeinot, joita ei ole säädetty pakollisiksi kansallisessa lainsäädännössä

Tuomiolauselman

Uhrin asemasta rikosoikeudenkäyntimenettelyissä 15.3.2001 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2001/220/YOS 2 ja 3 artiklaa ja 8 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä CPP:n 392 §:n 1 bis momentin, 389 §:n 5 bis momentin ja 394 §:n kaltaisille kansallisille säännöksille, joissa ei yhtäältä veloiteta virallista syyttäjää pyytämään asiaa käsittelevältä tuomioistuimelta, että se antaisi erityisen haavoittuvalle uhrille mahdollisuuden tulla kuulluksi ja antaa todistajanlausuntonsa erillisessä todistelumenettelyssä, joka toimitetaan rikosoikeudenkäynnin esitutkintavaiheessa, eikä toisaalta anneta tälle uhrille oikeutta hakea muutosta tuomioistuimelta päätökseen, jolla virallinen syyttäjä on hylännyt hänen pyyntönsä tulla kuulluksi ja antaa todistajanlausuntonsa tällaisessa menettelyssä.

(¹) EUVL C 13, 15.1.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 21.12.2011 (Oberlandesgericht Düsseldorfin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rikosoikeudenkäynti Mohsen Afrasiabia, Behzad Sahabia ja Heinz Ulrich Kesseliä vastaan

(Asia C-72/11) (¹)

(Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Iranin islamilaiseen tasavaltaan kohdistetut rajoittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää ydinaseiden levittäminen — Asetus (EY) N:o 423/2007 — 7 artiklan 3 ja 4 kohta — Sintrausuu-nin toimittaminen Iraniin ja asentaminen siellä — Taloudellisen resurssin välillistä asettamista kyseisen asetuksen liitteissä IV ja V luetellun henkilön, yhteisön tai elimen saataville koskeva käsite — Saataville asettamista koskevan kiellon kiertämisen käsite)

(2012/C 49/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Düsseldorf

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi ja Heinz Ulrich Kessel

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Oberlandesgericht Düsseldorf — Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 19.4.2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 423/2007 (EYVL L 103, s. 1) 7 artiklan 3 ja 4 kohdan tulkinta — Asetuksen (EY) N:o 423/2007 liitteessä II mainitun laitteen toimittaminen ei käytövalmiina iranilaiselle oikeushenkilölle, jota ei ole mainittu kyseisen asetuksen liitteessä IV tai V — Laite, joka on väitetysti